
[NIEOPUSZCZAŁY *part praet act*

N pl subst nieopuszczał(e).

Sł stp brak, Cn: nieopuszczały w innym znaczeniu, Linde XVIII w.: nieopuszczały w innym znaczeniu s.v. opuścić.

W funkcji imiesłowu biernego: Którego ktoś nie opuszczał, nie zaniedbywał: tegoż [Adama Sędziwoja Czarnkowskiego] obyczáie zacne [...] drogi/ prace/ nakłady/ poślugi Krolom Pánom fwym nigdy nieopuszczałe/ wżemu światu zá prześliczną światłość wyftáwiły PoklPogrom ded A3.

Cf **NIEOPUSZCZONY, OPUŚCIAŁY**

MK